

אָסוּר לְקַרְא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. נֶא לְשׁוֹמֵר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיוֹן

פְּרֻשַׁת עֵינַי חֲמַד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת עין חמד - אגודת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולהצלחת ורפואת יהודה אריה בן רחל ברכה וב"ב

עֵקֶב - אֵין אַתָּה יוֹדַע מִתֵּן שְׂכָרְךָ שֶׁל מִצְוֹת

ואין עונה, הלא יעורר מדת הדין על ישראל, ולכן אמרו רז"ל שלא רצה ללכת אל נִינְוָה, ולשם שמים נתכוון. ואם כן, היה יכול להשבע כי אין לו חלק בסער הזו.

והנה מפילים גורל, והגורל נופל דווקא על יונה! ויונה עומד ומכריז כי אין הסער בשביל "איוון" או "סטיפן" אלא "בְּשָׁלִי הַסַּעַר הַגָּדוֹל הַזֶּה עֲלֵיכֶם!" (יונה א, יב) - אין אתה יודע מתן שכרן של מצות ועונש של עבירות!

לפעמים אם מתעורר איזה סער בעולם, ואתה שואל ליהודי פלוני: "התאמר לי בבקשה, בשל מי הסער הזה?" - בוודאי יאמר ויזכיר באותות ומופתים על החטאים שיש במדינה - אבל כמובן על חטאים של אחרים של פלוני ואלמוני.

אבל באמת יכול להיות כי הסער מתחולל במה שהוא כובש נבואתו! גם עליו למלאות תפקידו של נביא, להוכיח ולקרר לבותיהם של ישראל לאביהם שבשמים, והוא כובש ואינו נוקף אצבע, מה שאינו חושב אפילו לעבירה.

ואולי גם הוא חושב שזהו לשם שמים - כי למה לו להגיד, אולי לא ישמעו לו ומוטב שיהיו שוגגים ולא יהיו מזידים, ואף על פי כן - אומר לנו רבינו הקדוש "והוי זהיר במצוה קלה, שאין אתה יודע!" [דברי אגדה להגרי"ש אלישיב זצ"ל].

כתב רש"י: "וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמַעוּן (דברים ז, יב) - אם המצוות הקלות שאדם דש בעקביו תשמעו".

יש מצוות קלות שהאדם מוותר עליהן, אינו מחשיב אותן ודש בעקביו. ויש גם עבירות קלות בעיני האדם שאינו מחשיב אותן לעבירות, ועל כן הכריז רבי: "הוֹי זְהִיר בְּמִצְוָה קְלָה כְּבַחְמוּרָה שְׂאִין אַתָּה יוֹדַע מִתֵּן שְׂכָרְךָ שֶׁל מִצְוֹת". (אבות ב, א).

במדרש (שמעוני יונה תקנ) ביאר, כאשר בא יונה לברוח תרשישה והוא יושבי בירכתי הספינה והסער הולך וגדול האניה חשבה להשבר ואין עצה, "וַיִּרְאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּזְעַקוּ אִישׁ אֶל אֶלְהֵיו (יונה א, ה) -" מלמד שהיו בספינה משבעים אומות וכל אחד התפלל אל האליל שמאמין בו, ויונה שכב וירדם.

ואם נעשה חשבון נראה שהצדק היה לכאורה עם יונה במה שלא הרגיש שבשלו בא הסער, והרגיש את עצמו בשקט ושלווה, בחינת "אֲנִי שְׂכַבְתִּי וְאִישְׁנָה" (תהלים ג, ו).

כי בספינה כזו כל אדם התפלל אל האליל שמאמין בו, ויונה שכב וירדם. שנעשתה פונדק לשבעים אומות, עושי תועבות שופכי דמים ורשעים, ואצלם נמצא יונה נביא ה' קדוש וטהור, וכי איזה חטא נמצא בו, שלא הלך אל נִינְוָה להגיד להם תוכחה - הלא גם זה עשה בשביל אהבת ישראל, פן יקבלו ממנו את תוכחתו תיכף ומיד, ואצל עם ישראל הוא מדבר השכם והערב, ואין קול

העלון מוקדש להצלחת

יחזק אריאל בן טובה יניב בן גילה ישי בן גילה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב עינת בת רחל ברכה רחל ברכה בת פדילה דליה ארז מזרחי וב"ב נעם יצחק בן רחל ברכה עמית בת רבקה יוסף ליאור בן דליה אפרת פרנסה בקלות ובשפע נטלי בת יונת שלמה ודנה דוד וב"ב כולל ברסלב אילת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סינן בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה חגית בת גילה יפית בת ג'ינה נתנאל בן ג'ינה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סינן בת אסתר

רפואה שלמה

הראש"צ הר"ג עובדיה יוסף בן גורג'יה הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה גילה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה מזל בת חנה און בן אסתר ברכה בת עכה- בריאות ואריכות ימים יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים יהודה בן עסידה עינת בת רחל ברכה נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל אקבאל בת נושפארין שירה שילת בת אורלי תמר פורטונה בת מיסה רפאל משה בן רחל רחל בת זוהרה דניאל רפאל בן חגית איליהו בן גוהר פנינה ומירה בת מונאבאר- נחת מכל יוצאי חלציהם מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה שולו בן מזל פחמימה טובה בת אורה איליהו בן מאיה כל עם ישראל

כ' אב תשע"ג 27/07/2013

פרשת עקב			
הפטרה: "ותאמר ציון" ישעיה פרק מט			
ר"ת	כניסה	יציאה	י"ם
	19:03	20:21	21:09
ת"א	19:20	20:22	21:06
חיסה	19:12	20:24	21:10
ב"ש	19:19	20:19	21:06

בברכת שבת שלום הרב אליהו חיים פנחס רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

העלון מוקדש לעילוי נשמת פנינה בת פלורה ע"ה	רפואה שלמה לאיידה חיה בת אסתר ולידל אלחנן רפאל בן איריס	זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאיליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
--	---	---

שואל ומשיב בהלכה – הפרשת חלה

מה עושים עם הפרשת חלה?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

בזמנינו אין נותני החלה לכהן, אלא צריכים לשורפה [מפני שהיא טמאה] לאחר גמר כל עריכת הבצק. מקורות: שו"ע (יו"ד סימן ש"ד).

אסור לישראל ליהנות משריפת החלה, לכן יעשה היסק בפני עצמו לשריפת החלה. וכן אין לשרוף את החלה בתנור של המאפיה בשעה שאופים בו, כדי שלא תיאסר מקום מגעה. מקורות: רמ"א (יו"ד סימן ש"ה). וכן יש לחוש לכתחילה לזיעה, אם העיסה אינה עטופה בנייר אלומיניום. ומ"ש הרמ"א שם: "ונוהגין להשליכה לתנור קודם שאופין הפת". הואיל ובתנורים שבזמניהם היה בוער אש ממש בתוך התנור, לא חששו לבליעה, כיון שהאש מלבנו מיד בליבון חמור.

הדרך העדיפה ביותר הוא שישרפנה ישירות על האש [לא על החצובה], בכיריים של גז.

מי שאין לו אפשרות לשרוף את החלה, עדיף שיפריש שיעור פחות מכזית, ויזרקנו לאשפה, לאחר שיעטפנו בב' כיסויים. מקורות: ראה בספר לקט העומר (פ"ב הערה לז) בשם האחרונים. והטעם - כדי לצאת ידי הסוברים, שבפחות משיעור כזית אין מצות שריפת קדשים. וענין זריקתו לאשפה, ראה להגר"ש וואזנר בקובץ מבית לוי על פי החזון איש (מעשרות סימן ז"ס"ק ג).

כחה של מצוה

להלן סיפור שעובד מתוך "ר' הירש פאלי" ויש בו כדי ללמדנו, מהי כוחה של מצווה ומי יכול להעריך את שכרה ולעיתים גם משפיעה לדורי דורות. ולהלן פרטי הסיפור.

סיפור תלמיד ישיבת חברון: "כנער צעיר עזבתי את ביתי שבארה"ב ובאתי לבדי לארץ ישראל. אי אפשר לתאר את הקשיים העצומים במעשה זה. כאשר לא זו בלבד, שלא נסתייעתי כלל מהבית, אלא כל עלייתי לארץ נעשתה למרות התנגדות ההורים, והם לא תמכו במעשה זה כלל, מאחר שהייתי נער צעיר והם חששו למעשה זה".

"הגעתי ארצה בתקופת 'בין הזמנים' כאשר רוב התלמידים מטבע הדברים שהו מחוץ לישיבה. באותם ימים חליתי ונפלתי למשכב. אתם יכולים לתאר לעצמכם, נער צעיר חולה וכמעט שאין תלמידים שיוכלו לסייע לי. והנה, הבחין בי אז המשגיח הגה"צ רבי הירש פאלי זצ"ל, והוא הכניסני לביתו, סידר עבורי מיטה ופינה פרטית ואף טיפל בי במסירות עצומה כאב המטפל בבנו יחידו אהובו".

"לאחר מכן זכיתי במשך כל שנות לימודי בישיבה להתארח רבות בביתו. כל אירוח כזה נשאר חקוק וטבוע בליבי, אבל אותו שבוע ראשון לשהותי בארץ, שבו טיפל בי המשגיח במסירות והעניק לי את מלא העידוד והתמיכה, נסכו בי את החיזוק הגדול להישאר בארץ, בישיבה. בעולמה של תורה".

"השבח לבורא עולם", מסיים התלמיד את סיפורו, "זכיתי והקמתי משפחה, גם הבורא סייע בעדי והקמתי ב"ה מוסדות תורה בחו"ל. והכל נזקף לזכותו של רבי הירש, אשר הכניסני לביתו באותו שבוע, אילולא זאת, אין לי ספק, כי הייתי חוזר מיד לאמריקה ולא היה יוצא ממני כלום!". צא ולמד, מה כוחה של מצוות "הכנסת אורחים". שבוע ימים של "פותח פתח לחברו" הצמיח דורות שלמים של תורה!

זכות מצות חסד

אישה אחת פנתה אל רבנו, הצדיק רבי שלמה גולדמן מזוועהיל זיע"א (האדמו"ר הרביעי בשושלת זוועהיל), וסיפרה שהיא מחזיקה אישה זקנה בביתה זמן רב, ועתה קשה עליה הדבר עד מאוד, שכן טיפול בזקנה זו כרוך בקשיים מרובים. הן בזמן רב והן בממון, והייתה רוצה להשתחרר מנטל זה, שאינה יכולה לעמוד בו, ולהוציא הזקנה מביתה. תוך כדי הדברים סיפרה לרבי דרך אגב שיש לה בן בצבא, במערכות המלחמה, וביקשה ברכה לחיי בנה שלא ינזק ויחזור בשלום.

נענה לה רבנו: "בזכות מצווה זו, שתמשיכי להחזיק את הזקנה בביתך יחזור הבן לשלום" והנה, לאחר זמן געש העולם על אוניה שטבעה על כשבע מאות אנשיה, ורק כמה ניצולים בודדים נמשו מן הים. אחד הניצולים היה בנה של האישה, ששרד את הטביעה.

מנויים

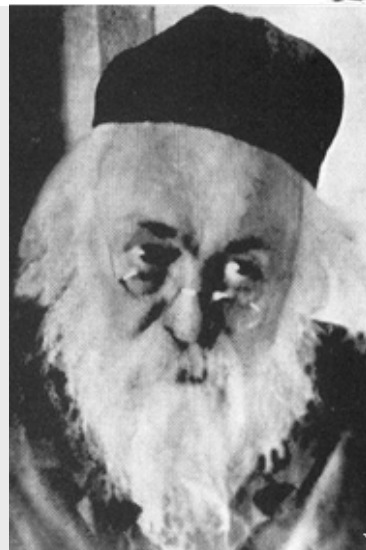
לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אל:
PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זוג הגון, חזרה
בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0504-115673
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל' 054-7646633

הגאון רבי חיים הלוי סולביצ'יק זצ"ל: נולד בוולוז'ין (בלארוס) בשנת ה'תרי"ג (1853). מכונה "רב חיים מבריסק". אבי שיטת בריסק בלימוד התורני. ראש ישיבת וולוז'ין. לאחר שאביו נפטר עבר לסלוצק. חזר לוולוז'ין בשנת ה'תרל"ג (1873). בגיל 27 היה ראש ישיבה כמשנה לנצי"ב. ב-1892, עם סגירת הישיבה נעשה לרב העיר בריסק. שיטתו הייתה התמקדות המעמיקה בסוגיות והעדפתה על רכישת ידע ושליטה רחבים בתלמוד.

ענוותן. הקפיד מאד בכבודם של אחרים. למרות שהיה מעשן, נמנע מלפלוט את העשן כאשר שהה בנוכחות בני אדם, והיה בולע את העשן אל קרבו למרות הסכנה שבדבר. כאשר נשברי לב ואלמנות עמדו על הפרק, היה מעדיף אותם על פני אחרים. בעל חסד מופלג. בתחילת כהונתו, מסרו לידיו את משכורתו מידי הקהילה, אך הוא חילק מיד את הכסף לעניים, עד שנאלצו למסור את משכורתו לידי הרבנית. בגדיו היו בפשטות מופלאה. נפטר ב-"א באב ה'תרע"ח (1918). חי כ-65 שנים. ציונו בוורשה.

אביו: ר' יוסף דב (יושה בער- בעל 'בית הלוי'). **אשתו:** בתו של ר' רפאל שפירא (נכדתו של הנצי"ב- התחתן בהיותו כבן 20). **ילדיו:** ר' משה (מראשי ישיבה יוניברסיטי), ר' יוסף דוב (מבוסטון- מגדולי רבני דורו), ר' יצחק זאב (הגר"ז- ממשיך שושלת בית בריסק).

מתלמידיו: בנו, ר' יצחק זאב. בנו, ר' משה. ר' ברוך בער לייבוביץ (ראש ישיבת קמניץ), נכדו, ר' יוסף דב מבוסטון. ר' שמעון יהודה שקופ (בעל ה'שערי ישר'). ר' אלחנן בונם ווסרמן הי"ד (בעל ה'קובץ שיעורים'). ר' יחזקאל אברמסקי. ר' איסר זלמן מלצר מסלוצק (בעל "אבן האזל" על הרמב"ם).

מספריו: יחידושי רבנו חיים הלוי- על הרמב"ם. יחידושי הגר"ח- (יצאו לאחר פטירתו) על הש"ס, על בבא-קמא, על בבא-מציעא.

יפר ר' אהרון סולביצ'יק שליט"א על הווצרותה של השושלת הנפלאה של ת"ח שעליה נמנו בין השאר בעל "בית הלוי", הגר"ח מבריסק וצאצאיהם. בזמן חייו של הג"ר חיים מוולוז'ין זצ"ל חי יהודי בשם ר' משה סולביצ'יק, הלה עסק בסחר בעצים והיה בעל יערות והיה ידוע בעשירותו המופלגת ובידו הנדיבה לעזור ולסייע לכל דל ולכל נצרך. ויהי היום ועושרו הלך לפתע לטמיון והדבר היה לפלא גדול.

בפקודת ר' חיים מוולוז'ין הושיבו ביד מיוחד ע"מ לבדוק את כל עסקיו במגמה למצוא את העילה לנפילתו הפתאומית. לאחר בירורים מדוקדקים הגיעו הדיינים לכלל מסקנה שלא היה שום דופי בניהול העניינים. הסברה היחידה, שהעלו בדבר סיבת הירידה מנכסיו של ר' משה, היתה מה שעבר על דברי חכמים "המבזבז אל יבזבז יותר מחומש". בזה שחילק מכספו ביד נדיבה לכל פושט יד ולכל נזקק ונצרך. ר' חיים זצ"ל דחה את המסקנה הזו באומרו כי לא יתכן שעל דבר זה נענש בעונש החמור הזה.

ר' משה עצמו, הואיל ונשאר פנוי מעסקיו, פנה לעבר בית המדרש והחל ללמוד במרץ רב ובעיון גדול. חיש מהר נתגלה כבעל כשרון ועשה חיל בלימודו. עלה ונתעלה, עד שנחשב בין טובי הלומדים. גם את בניו הוליך עמו לבית המדרש, עד שיצא שמעם כגדולים בתורה. כעבור כמה שנים אמר ר' חיים מוולוז'ין: "עכשיו אני מבין את פשר נפילתו הכלכלית של ר' משה, כפי הנראה רצו ליתן לו משמים שושלת מפוארת של ת"ח, כשכר גדול על הצדקה שפיזר, אלא שמבית עשירים לא ייתכן, שתצא שושלת כזו. לפיכך נטלו ממנו את העשירות כדי שילמד תורה מתוך הדחק, ועתה יכולים לזכות אותו בדורות של תלמידי חכמים מופלגים".

הגאון ר' חיים מבריסק זצוק"ל היה רבה של בריסק, אבל מימיו לא חתם את עצמו בשם "אב בית דין דקהילת בריסק". ברוב ענוותנותו הטהורה סלדה נפשו מתארים, ואפילו בתוארו האמיתי כאב"ד בריסק לא רצה לחתום. פעם אחת בלבד השתמש ר' חיים בתוארו כרבה של בריסק: הדבר היה כשהודיעוהו שאלמנה אחת, הגרה ברכתי העיר צריכה סיוע ועידוד. כששמע זאת, הזדרז ללכת לבקר אצלה. מלווהו כפי הנראה היה צעיר יותר וזריז יותר. ביקשו ר' חיים שיקדימו אצל האלמנה ויאמר לה: 'הרב מבריסק מגיע לכאן'. כאן השתמש ר' חיים בתוארו לשמח ולהרנין לב אלמנה: הרב מבריסק מגיע לכאן...

בספר "מריצי תורה ומוסר" מסופר על הגאון ר' חיים סולביצ'יק זצ"ל, שבעת השריפה הגדולה בבריסק בשנת ה'תרנ"ה בה נשרפו בתיהם של רבים מיהודי העיר, ר' חיים לא נח ולא שקט, ויומם ולילה השקיע את כל כוחותיו באיסוף כספים לשיקום בתיהם ובעידוד נפשי למשפחות שנותרו ללא קורת גג. באותם ימים שלאחר השריפה, הרב לא ישן בביתו, אלא הלך למסדרון המשופע של בית הכנסת וישן על הרצפה. כל הפצרותיהם ובקשותיהם של בני ביתו, שינוח בביתו על מיטתו היו ללא הועיל. תשובתו הייתה: "כיצד אני יכול לשכב על המיטה, בשעה שכל כך הרבה יהודים נותרו ללא קורת גג לראשם, והם אינם יכולים לישון על מיטתם?", כך ביטא ר' חיים את ההשתתפות בצער הזולת בצורה המוחשית ביותר, כיאה למנהיג ומורה דרך בדמותו.

מסופר על הגאון ר' חיים מבריסק זצ"ל, שפעם פגש באחד מתלמידיו שפרק עול תורה והתנכר לשורשיו. כאשר נתקל התלמיד בדמותו האצילית ומעוררת הכבוד של הרב ובעניו החדות שנעצו בו מבט נוקב וכואב, מיהר להצטדק ולנמק, מדוע החליט להפנות עורף לדרך התורה. "שאלות שונות באמונה הציקו לי". הוא אף הציע כי יציג בפניו את שאלותיו באמונה, כדי לשמוע, אם יש תשובה בפיו.

"לכל שאלה יש תשובה", ענה הרב, "אלא שאין בכונתי להשחית את זמני על כך, שכן שאלותיך אינן שאלות כלל. אלא תירוצים, תירוצים שנועדו להשקיט את מצפונך המנקר ולהצדיק את נטייתך ללכת אחר תאוותיך. יצרך הרע ורצונך לעשות ככל העולה על רוחך. הם שגרמו לך לפרוק עול תורה ומצוות. אותן "שאלות באמונה", לא נועדו אלא לתת מסווה אידיאלוגי מכובד להנייה אחר היצרים השפלים, ולפיכך, לא שאלות הן שאלותיך- אלא תירוצים". (אור דניאל)

אל ר' חיים, ראש הישיבה באחת הישיבות החשובות בבני ברק, פנה בחור חמד, תלמיד הישיבה וביקש לדבר איתו ביחידות. הרב הכניס אותו לחדרו והבחור פרץ מיד בבכי קורע לב ובמשך דקות אחדות התקשה להוציא מילה מפיו. ר' חיים הביט בו באהדה, הניח יד על כתפו, והמתין שיירגע. אחרי בכי מתמשך סיפר הבחור בכאב עצום: **"בגופו של אבי היקר שיחיה לאורך ימים ושנים, מקננת ל"ע המחלה הנוראה. עשרה ילדים בביתנו, והמשענת, ראש המשפחה, בסכנת חיים! אני כחרס הנשבר, ליבי מנופץ לרסיסים, איני יודע אנה אני בא!"**

ראש הישיבה חיבק את כתפו בחום, ניחמו בדברי חיזוק, והוסיף: "השבת היא שבת חופשית. בעז"ה נאסוף בליל שישי עשרה בחורים, ניסע לכותל המערבי, נשפוך שיח, והשם ישמע תפילותינו וישלח לאביך רפואה שלימה!". ואכן, כך היה. בליל שישי הוזמן רכב גדול, ראש הישיבה ובנו של האב החולה ניסו לאסוף בחורים, והצליחו לכנס שבעה בחורים, חסר רק העשירי למניין. המתינו דקות ספורות ולפתע הופיע אהרון, בחור בעל מידות ואישיות שופעת טוב. התנהגותו של אהרון היתה תמוהה ביותר: הוא סרב בתוקף להצטרף למניין. **קרא לו ראש הישיבה הצידה ושאל לפשר סירובו.**

סיפר אהרון: "אינני יכול להצטרף. אני בדרך הביתה, לאופקים, אימי מחכה לי בקוצר רוח. ביום ראשון הקרוב יחגוג אחי יום הולדת של שלוש עשרה שנים, והוריי אינם יכולים לערוך סעודת בר-מצווה, ולו המינימלית ביותר. **כבר שנתיים שאבא שלי נפלט ממעגל העבודה, אמי עקרת בית, יש לי אחד עשר אחים, ובביתנו רעבים ללחם. אנו נאלצים לפשוט יד. ועל סעודת בר-מצווה אין מה לדבר. אימי ברצונה הטוב לשמח את אחי, החליטה, שלפחות השבת שלפני בר המצווה תהיה שבת חגיגית.** היא הזמינה את אחיי הנשואים, וניסתה להשיג את צורכי השבת. מחר בבוקר נערכת באופקים חלוקת מזון, ומשם, כך אנו מקווים, יהיה אוכל לשבת. על כן, לא אוכל להתעכב, אלא עליי לנסוע הביתה כעת."

האזין ראש הישיבה בריכוז לדבריו, ומתוך השתתפות אמר: "אכן, אין לדעת מה קודם. עשה כטוב בעיניך". הם המתינו עוד דקות ספורות, ולא נראתה כל נפש חיה באופק. **לאחר כרבע שעה הגיע לפתע אהרון.** שאל אותו ראש הישיבה: "מדוע חזרת?" ענה אהרון: "התקשיתי להחליט, הלכתי שבע דקות עד התחנה ושקלתי, מה עליי לעשות. לא ידעתי מה רוצה ממני בורא עולם. **האם עליי לשמוע לאימי ולנסוע הביתה, או להצטרף לתפילה על אב לעשרה ילדים שחיינו עומדים לו מנגד?** לבסוף החלטתי לשוב על עקבותי, ואני תפילה שהייתה זו החלטה נכונה."

יצא הרכב לדרכו ומניין בתוכו. הם הגיעו לכותל המערבי והעתירו בעד האב החולה. הם סיימו את כל ספר התהלים, זעקו י"ג מידות של רחמים, ובמשך שעות התחננו על חייו של האב. כאשר עזבו את הכותל, היתה השעה מאוחרת מאד. הבחורים, שהיו רעבים ומותשים, ביקשו מראש הישיבה דבר מה להשיב את נפשם, והוא השיב: "לא הרחק מכאן מתגורר אביו של אחד הבחורים בישיבה שברשותו קייטרינג גדול ומפורסם. אולי יוכל לארח אותנו על שולחנו."

התקשר הרב לבעל הקייטרינג, וזה הסכים להזמין בשמחה. הם הגיעו לביתו, סעדו את ליבם, וראש הישיבה הודה לו מעומק הלב על נדיבותו וטוב ליבו. השיב בעל הקייטרינג: "כן, בגלל טוב ליבי, אני מפסיד". שאל הרב לפשר דבריו, ובעל הקייטרינג סיפר שהיום הוזמנה אצלו סעודת מלכים בעלת תפריט עשיר לשמחת שבע ברכות. כאשר ביקש לדעת את הכתובת למשלוח הסעודה, ענה המזמין שאשתו היא זו שביקשה ויש לדבר איתה. הוא התקשר לאישה, אולם אף היא התחמקה ואמרה שבעלה הוא זה שהזמין ואין לה קשר לסעודה. בעל הקייטרינג הבין שלפניו מקרה של "שלום-בית", ורווחים לא יהיו לו מההזמנה - שבוטלה. **בידו נותרו 160 מנות עשירות שאין בהם כל חפץ.**

שמע ראש הישיבה את סיפורו וקרא: "אל לך להצטער, מצווה גדולה תרוויח בגין אותן 160 מנות. אין כאן "בל תשחית", אלא צדקה למשפחה עניה שלא יכולה לערוך לבן השלש עשרה סעודת בר מצווה. **תוכל תרום להם את סעודת השבת, ותהיה זו מצווה וזכות עצומה!"**. שמח בעל הקייטרינג, והוסיף מכספו שרות הובלות של מנות הסעודה, והמשפחה הענייה זכתה לסעודות שבת מפוארות וחגיגות שכמותן לא טעמו שנים!

באחד מימי אותו שבוע, נערכה שמחת הכנסת ספר תורה, שבה נכח ראש הישיבה, ר' חיים. במעמד, הוא סיפר את הסיפור המרגש שלעיל על נדיבת ליבו של בעל הקייטרינג ועל ההשגחה הפרטית המופלאה. בסיום הדרשה, ניגש אליו יהודי בשם ר' אלעזר ושאל: "כבוד הרב, האם באמת יש בימינו אנשים, שאינם יכולים לערוך שמחת בר מצווה לבנם? קשה לי להאמין!" ענה הרב: "אכן כן! אין ביכולתם לערוך סעודה, ואפילו המינימלית ביותר!"

נכמרו רחמיו של אלעזר, הוא הוציא המחאה, חתם עליה, ואמר: **"אתן לך, כבוד הרב, צ'ק פתוח. תדאג שיליד הזה תהיה סעודת בר-מצווה מפוארת! כל ההוצאות על חשבוננו!"**. מי כעמך ישראל, כואב בכאבו של הזולת, שמח בשמחתו וחש את צערו בעומק שכזה!?

<p>הרב שמאל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה נעמי בת כותן ע"ה מרים בת בלה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל</p>	<p>הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל שמאל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל מסעוד בן יקוט ז"ל שמעון בן שמחה ז"ל</p>	<p>הרב שבתי בן אסתר'א אטון זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל אביבה בת איירין ע"ה אברהם בן יונה ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל חי זיזי בן קלרה ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה</p>	<p>לע"נ תמצב"ה</p>	<p>הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל גאולה בת טובה ע"ה עמירם בן דבורה ז"ל הרב עוליאל ישועה בן סטה מקינן זצ"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל דב בן מזל ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה שמעון בן חנה ז"ל</p>
---	--	---	------------------------	---